

www.superfamilie.nl

Marul Faludrigabach

Marul - Untere Novaalpe - Faludrigabach - Fuschswald - Marul

5.5 uur, 11 Km en 470 hoogtemeters

(Vanaf Plazera 6.5 uur, 14 Km en 620 hoogtemeters)

In deze rondwandeling is een bijzonder 'Walderlebnispfad' opgenomen als onderdeel van het totale traject. De route bevat veel leerzame en grappige attracties en een paar echte verrassingen. Dit is bij uitstek een geschikte en uitdagende wandeling voor jong en oud. Het gaat vooral langs de Marulbach over stenige paadjes en smalle rots- of bospaden. De terugweg bevat enkele korte stukjes asfalt. Starten kan in Marul, maar de doordouwers onder ons beginnen in Raggal-Plazera en krijgen daar een paar prachtige uitzichten in het Grosswalsertal voor mee. Via de vele bruggen over de Marulbach kan de route eenvoudig worden ingekort.

De hoofdweg door het Grosswalsertal daalt na Raggal sterk af naar een prachtige dalbrug. Over de brug rechtsaf brengt ons naar de grote parkeerplaats rechts van de weg bij het binnenrijden van Marul.

Als je in Plazera wilt starten, rij dan over de brug rechtdoor. Het is een kort stukje omhoog tot in Plazera waar gelijk bij het plaatsnaambord links een grote parkeer plaats ligt bij de camping in dit dorp.

Route vanuit Plazera (groene markering op de kaart): vanaf de camping lopen we vijftig meter terug en gaan daar links het smalle pad het bos in omhoog.

Er staat een bordje dat in de richting van Marul wijst.

Na een korte klim door het bos komen we al snel aan op een glooiende Alpenwei en volgt er een wijds uitzicht op het tegen de hellingen aangeplakte dorpje Raggal.

Het smalle graspaadje brengt ons verderop opnieuw een stukje bos binnen en stijgt nog wat meer.

Bij het verlaten van het bos gaan we rechtdoor de brede graslaan over richting de daar zichtbare huizen, waar het pad even later asfalt wordt.

Het gaat dan dalen waarbij we naar achteren een fraai uitzicht krijgen op de 'dalbrug' tussen Raggal en Plazera met op de achtergrond het diepe Grosswalsertal.

Door de weg omlaag te blijven volgen brengt deze ons vanzelf achter een boerderij langs waarna er wordt aangesloten op de hoofdweg door Marul.

Linksaf is de ruime parkeerplaats vooraan in Marul dan al zichtbaar, de parkeerplaats waar de kortere versie van de route kan worden gestart.

Vanaf deze parkeerplaats in Marul, lopen we naar het einde van de parkeerruimte waar een informatiebord ons iets vertelt over de lokale omstandigheden en de bijzondere 'Walderlebnispfad'.

In een klein houten winkeltje worden lokale producten aan de man gebracht.

Vorbij deze hutjes gaat de wandeling rechts omlaag, dit is het startpunt van het Walderlebnispfad en staat goed aangegeven.

We dalen af tot onder in het dal aan de oever van de Marulbach, waarbij we de eerste attracties en informatieborden al passeren.

Anders dan doorgaans bij een Waldlehrpfad is hier de informatie alleen toegankelijk als er een luik wordt geopend. Je moet er dus iets voor doen tijdens deze tocht.

Iets verderop vinden we een hut van waaruit met een kijker aan de overzijde van het dal gezocht kan worden naar wilde dieren die er staan opgesteld.

Wat deze route verder zo aantrekkelijk maakt is dat alles heel interactief is. Een ontdekkingstocht waarbij je regelmatig iets moet doen/zoeken/kijken. Zelfs een hut waarbij bezoekers met een groot aantal palen van identiek formaat zelf muren kunnen verplaatsen om het huisje er anders te laten uitzien danwel de inrichting te wijzigen. De kinderen kunnen zich er lang mee vermaken een eigen 'huis' te bouwen.

Ook een picknickplaats met BBQ, speeltuin en hangmatten tussen de bomen kom je onderweg tegen. Bij warm weer kan er op vloten in een klein ondiep vijvertje worden gespeeld. Je zou haast overwegen om maar niet verder te wandelen...

Wij lopen wel verder en blijven niet al te lang bij de speeltjes hangen. Onder bij de beek aangekomen gaat het links van de beek nog een stukje bos in waar een doolhof en andere 'doe-dingen' ons vermaken.

Dan gaat het pad over de oever verder tot aan een brug over de Marulbach bij een vijver met stapstenen. We steken de brug over en blijven daarna de beek stroomopwaarts volgen. Rechts staat dan de 'zelfbouwhut', volgt er een mooie waterval, en komen we aan bij de grote picknickplaats.

Het dal en de beek zijn hier schitterend. Een prachtige omgeving, deze plek is zeker een aanrader om bij zeer warm weer een middagje aan de beek door te brengen.

Na het waterspektakel buigt het pad rechtsaf omhoog, smal en met traptreden om de klim te vergemakkelijken.

Steeds hoger stijgen we boven de beek uit en winnen we aan uitzicht. Het hier smalle paadje klimt geleidelijk verder om ons uiteindelijk naar 1074m hoogte te brengen, waar we aankomen op de Untere Novaalpe.

Onderweg naar deze Alm wordt het uitzicht alsmaar fraaier, zien we een enorme verticale rotswand aan de andere zijde van het dal, en passeren we verschillende kleine stroompjes.

Bij aankomst op de Alpenwei staan rechts twee bankjes tegen de helling, een mooie gelegenheid om aan de lunch uit de rugzakken te beginnen.

De bankjes bieden een ruim uitzicht over het Marultal en links staat opnieuw een 'Walderlebnispfad attractie'. Een vogelkijkhut met veel informatie over de vele soorten die er hier voorkomen.

Zodra de broodjes in de hongerige monden zijn verdwenen, breken we op en lopen het bos in. Verder het pad volgend tot we bij een schitterende kloof komen waardoor het water vanaf een zijbeek de Marulbach in stroomt.

Het water raast door de smalle kloof die we via een smalle brug kunnen oversteken.

Wie de route wil bekorten kan hier linksaf slaan, over de Marulbach, om daar het 'Walderlebnispfad' terug naar Marul te gaan volgen.

Wij gaan nog een lus volgen tot aan de Faludrigabach om daarna naar dit punt terug te keren en dan later ook het 'Erlebnispfad' verder af te maken.

We volgen de wit/rood/wit markeringen richting Faludriga-Alpe langs het smalle pad op de rechter oever van de beek. De Alm staat ook linksaf aangegeven, maar dat gaat via een asfalt- en Schotterweg.

Het begint als smal rotspaadje, pal langs het water. Met de vele regen van de afgelopen dagen is de beek zo gezwollen, dat we op enkele plaatsen de voeten maar ternauwernood droog kunnen houden. Een leuk paadje dus!

Dan wijkt het pad naar rechts bij de beek vandaan en steken we even later een zeer brede maar ondiepe zijbeek over. Slechts een dun laagje water waar we gewoon doorheen kunnen stappen.

Als het weer smal wordt en opnieuw pal langs de beek verder gaat, komen we bij een volgende brug. Dit is de volgende mogelijkheid om eerder terug te keren, we komen later vanaf de andere zijde weer bij deze brug terug.

Daarna begint het echte klimmen van deze wandeling als we rechtdoor de markeringen naar de Faludriga-Alpe blijven volgen. Nog steeds met de bekende wit/rood/wit tekens gemarkeerd.

Het gaat soms vrij steil omhoog het bos in, maar het hoogste punt van deze wandeltocht ligt op slechts 1245m. Lang kan de klim dan ook niet zijn. Als we op hoogte komen, ver boven de Marulbach, wordt het dan ook inderdaad vlakker en lopen we over een prachtig paadje langs de berghelling.

Links steeds opener en dus mooie doorkijkjes en uitzichten. Ver onder ons zien we ook de speciale gele wandelbus rijden die je overal in het Grosswalsertal tegenkomt.

De bus brengt toeristen voor een gering bedrag naar afgelegen plaatsen als Almhütten en bergdorpjes om vanaf daar te gaan wandelen of na een wandeling comfortabel vanaf die punten terug te reizen. Vaak zijn deze wegen gesloten voor ander verkeer, zodat wandelaars gedwongen de milieuvriendelijke bussen moeten gebruiken om deze bestemmingen te bereiken.

Iedereen kan deze bussen gebruiken, maar op vertoon van de lokale gastenkaart, verkrijgbaar bij camping, Gasthof of hotel, kan er gratis of tegen een gering tarief worden opgestapt. De uitgebreide busregeling is ook bij je gastheer/vrouw verkrijgbaar.

Er zijn verder geen afslagen meer, behalve een smal paadje naar rechts. Dit is een 'Steig' naar de bergtop. We lopen dus verder, steeds meer op hoogte en met een steeds steilere helling links van ons.

Dat is altijd een garantie voor mooie uitzichten, tot we later met een lange bocht naar rechts gaan en weer het bos inlopen. We buigen er af in het zijdal.

Al snel is het bruisende water van de wild stromende Faludrigabach hoorbaar en dan dalen we ook af richting het water.

Het pad komt uit bij een T-splitsing met een 'Forstweg'. Daar kiezen we voor linksaf, pittig omlaag. Er volgt een haarspeldbocht en dan staan we voor een primitieve brug over de Faludrigabach.

Deze steken we over en dalen aan de andere zijde verder langs de beek af, het bos in dat verderop al zichtbaar is.

Ook hier kunnen we de wit/rood/wit markeringen volgen, eerst nog over het boerenpad. Later in het bos splitst zich rechts een wandelpad af waarover de markeringen ons verder omlaag leiden.

Na dit mooie stukje bosgebied, het Fuchswald, komen we onder in het dal uit bij een brug over de Laguzbach, die iets verderop doorstroomt als Marulbach. Links onder de brug bij een 'doorwaadbare plaats', (maar niet bij deze waterstand), vinden we een mooi plekje voor een pauze om een appel of koekje te eten. Het zit er even heel aangenaam, maar we moeten naar elkaar schreeuwen om boven het 'watergeluid' uit te komen.

Na de onderbreking houden we links aan over de brede weg en staan korte tijd later bij een groot kruispunt met de asfaltweg door het dal. We gaan het asfalt een stukje op richting Marul, maar 100 meter verderop staat rechts van de weg weer een routebord in de berm.

We willen weer smalle paadjes en verlaten linksaf het asfalt. Het pad is er slecht zichtbaar, eigenlijk is er niet echt een pad. Het is de bedoeling dat we over de Alpenwei links afdalen naar de oever van de beek.

Midden in de weide staat een metalen paal voorzien van een wit/rood/wit band waar we een beetje op kunnen aanhouden.

Eenmaal het grasland overgestoken wordt aan de bosrand weer een duidelijk pad zichtbaar.

Rechtsaf, stroomafwaarts, lopen we verder. Het wordt gelijk een heel erg leuk paadje waarbij er van rechts veel kleinere en grotere watertjes komen die in de Marulbach uitmonden.

Deze moeten steeds worden overgestoken via bruggetjes. Soms met een leuning, dan weer bestaand uit een enkele plank, maar steeds vlak langs de overal wonderschone Marulbach en zijn leuke watervallen.

De route is niet moeilijk te volgen, steeds maar langs de beek. Af en toe komen we op een kruispunt bij de bruggen over de Marulbach waar we eerder op de andere oever langs zijn gekomen.

Door aan deze zijde van de beek te blijven op het smalle oeverpad, zien we bij de laatste brug/splitsing dat ons paadje bij de beek vandaan gaat stijgen. Het bos in.

Dat is slechts een kort stukje, waarna we weer op de asfaltweg uitkomen. Volgens de wegwijzer die er staat zijn we bij 'Hof Sägabüal' op 1020m.

Over het asfalt gaan we een eindje naar links tot er rechts weer een smal pad de berghelling op gaat. Deze gaan we daarna volgen en zijn dan op het tweede deel van het 'Walderlebnispfad' aanbeland.

Het is weer een hele mooie route waarbij er weer zijbeken worden overgestoken en we opnieuw worden voorzien van informatieborden. We komen zelfs langs een 'Insectenhotel', en de 'Zeitgeschichtehütte' laat ons onder andere zien hoe een zonnewijzer werkt. Deze liep keurig op tijd!

Het pad brengt ons dan naar de Hubertuskapelle met ervoor een in oude staat teruggebrachte Kalkoven zoals ze in deze streken veel voorkwamen.

Een stukje verderop staan we weer op een asfaltweg, maar dit is niet de hoofdweg door het dal. Deze gaat rechts omhoog de berg op. We steken de weg recht over.

Een heel kort maar erg steil paadje naar een iets lager liggende asfaltweg. Dit is de weg terug naar Marul die we vanaf hier tot in het dorp rechtsaf volgen.

Onderweg kunnen we tussen de Alpenweiden genieten van het ruime uitzicht rondom, en na enkele minuten lopen zien we ook de eerste huizen en opvallende kerktoren van Marul voor ons uit.

Bij binnenkomst in Marul is er links een kleine 'Dorfladen' en er tegenover het Gasthof Walserklausen met een gezellig terras voor wie nog iets wil nuttigen. De 'Marul parkeerders' zijn dan weer terug bij de wagen, de in Plazera gestarte wandelaar heeft nog een half uurtje wandelen voor de boeg via dezelfde weg terug naar de parkeerplaats bij de camping.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |